ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ତାରସେମ୍ ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 23,1995

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି. ଏଲ. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ରାଜସ୍ଥାନ ଉପନିବେଶ (ଗଙ୍ଗ କେନାଲ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜମିର ସ୍ଥାୟୀ ଆବଣ୍ଟନ ଏବଂ ବିକ୍ରୟ) ନିୟମ, 1956: ନିୟମ 7, 9 ଏବଂ ସର୍ତ୍ତ।

ସରକାରୀ ଜମି-- ଅନୁମୋଦନ -- ମୂଲ୍ୟ ପାଇଁ-- ନିୟମ 7 ଅଧୀନରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ-- ସର୍ବାଧିକ ସୀମାଠାରୁ ଅଧିକ ଜମି -- ନିୟମ 9 ଅନୁଯାୟୀ ଆବଣ୍ଟନ-- ସରକାରୀ ଆଦେଶ ବିଷୟରେ-- ସର୍ତ୍ତ-- ସର୍ବାଧିକ ସୀମା ଠାରୁ ଆବଣ୍ଟିତ ଅତିରିକ୍ତ ଜମିର ପ୍ରଚଳିତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ଆବଣ୍ଟନକାରୀଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ପଡିବ-- ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ବଜାର ଦର ଆକଳନ କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ— ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି-- ଆଇନଗତ ଅଧିକରିତା ବିନା ନୁହେଁ।

ଉତ୍ତରଦାତା-ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ଗଙ୍ଗ କେନାଲ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଚୁକ୍ତି ଆଧାରରେ ସରକାରୀ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଏହା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଜୁନ୍ 4,1981 ର ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 7 ଅନୁଯାୟୀ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରାଜସ୍ଥାନ ଉପନିବେଶ (ସ୍ଥାୟୀ ଆବଣ୍ଟନ ଏବଂ ଗଙ୍ଗ କେନାଲ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜମିର ବିକ୍ରୟ) ନିୟମ, 1956 ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ କରାଯିବ । ଯେହେତୁ କେତେକ ଚାଷୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମାଠାରୁ ଅଧିକ ଜମି ଦଖଲ କରିଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା, ତେଣୁ କୃଷକମାନଙ୍କ ସାବାଳକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏକ ପୃଥକ ଏକକ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରି ଅତିରିକ୍ତ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ସରକାର 1985 ମସିହା ମେ ମାସ 9 ତାରିଖରେ ଏକ ଆଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମାଠାରୁ ଅଧିକ ଅତିରିକ୍ତ ଜମି ଆବଣ୍ଟନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଚଳିତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । ତେବେ, ସରକାର ନିଜେ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 9ର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏକ ସମିତି ଗଠନ କରିଥିଲେ ଯାହା ସେହି ତରଫରୁ ପ୍ରଚଳିତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିଥିଲା ଏବଂ ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଆହ୍ୱାନ କରୁଥିବା ଅଧିସୂଚନା ସହିତ ଏହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ କ୍ଷମତାକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ନିୟମ 7 ଅଧୀନରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ମୂଲ୍ୟ ହାର ଅନୁଯାୟୀ ଆବଣ୍ଟିତ ଜମିର ଦେୟ ଲାଗୁ କରାଯିବା କଥା, ନିୟମ 9 ଅନୁଯାୟୀ ପୁନଃ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବାର କ୍ଷମତା ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ନଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ନିୟମ 7 ବ୍ୟତିରେକେ, ସଂଶୋଧିତ ବଜାର ଦର ସ୍ଥିର କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷମତା ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ ତେଣୁ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଆଇନର ଅଧିକାରିତା

ବିନା ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଯେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି କାରଣ ସରକାର ତାଙ୍କୁ ସେହି କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ଆବଣ୍ଟିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଜମିର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ନିୟମ 7 ହେଉଛି କ୍ଷମତାର ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ସ ଏବଂ ସେହି କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ସରକାର ନିୟମ 9 ଅନୁଯାୟୀ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ସେହି କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ।

ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ: ରାଜସ୍ଥାନ ଉପନିବେଶ (ଗଙ୍ଗ କେନାଲ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜମିର ସ୍ଥାୟୀ ଆବଣ୍ଟନ ଏବଂ ବିକ୍ରୟ) ନିୟମ, 1956ର ପଠନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରିବ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ମତ ସଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଧିର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା, ନିୟମ 9, ନିୟମ 7 ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାକୁ ବାଦ ଦେଇଛି ଏବଂ ସରକାରଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମାମଲା କିମ୍ବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଶ୍ରେଣୀର ମାମଲା ଭାବରେ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି । ନିୟମ 9ର ପ୍ରାବଧାନ ସରକାରଙ୍କୁ ଏପରି ନିୟମ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅଧୀନରେ ଏପରି ଆବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ । ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ସରକାରୀ ଆଦେଶରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା ପ୍ରଚଳିତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟର ଦେୟ । ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଯାହା କରିଥିଲେ ତାହା କେବଳ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରଚଳିତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟର ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଅମଲା ସ୍ତରୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା । ସେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିନଥିଲେ । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କରି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ଯେ, ନିୟମ 9 ଅନୁଯାୟୀ ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ।

ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି, ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ କିଶନ ସିଂହ ଇତ୍ୟାଦି, ଇତ୍ୟାଦି **[1992] 3 ଏସସିଆର 748, ମାମଲାକୁ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4727-28/1995 ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି

27.9.88 ତାରିଖରେ ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଡି.ବି.ଶି.ଡବ୍ଲୁ.ପି. ସଂଖ୍ୟା 2835 ଏବଂ 2883/1987 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

ବି. ଡି. ଶର୍ମା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ।

ମନୁ ମୃଦୁଲ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ । ଏହି ଆବେଦନଗୁଡିକରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ବିଧିଗତ ପ୍ରଶ୍ନର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପରିସରରେ ରହିଛି । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଅସ୍ଥାୟୀ ଚାଷୀ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଗଙ୍ଗ କେନାଲ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅସ୍ଥାୟୀ ଚୁକ୍ତି ଆଧାରରେ ସରକାରୀ ଜମି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ସରକାର, ରାଜସ୍ଥାନ ଉପନିବେଶ (ଗଙ୍ଗ କେନାଲ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜମିର ସ୍ଥାୟୀ ଆବଣ୍ଟନ ଏବଂ ବିକ୍ରୟ) ନିୟମ, 1956 ଅନୁଯାୟୀ ସେହି ଅସ୍ଥାୟୀ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । କୃଷି ଜମିର ସର୍ବାଧିକ କ୍ଷେତ୍ର ଥିଲା 25 ବିଘା ଜଳସେଚିତ ଜମି ଏବଂ 50 ବିଘା ଅଣଜଳସେଚିତ ଜମି । ଯେଉଁ କୃଷକମାନେ 1953ରୁ 1960 ମସିହା ମଧ୍ୟରେ ଦଖଲରେ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି କୃଷକମାନେ ନିୟମ 7 ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତିରେ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ କେତେକ ଅସ୍ଥାୟୀ ଚାଷୀ ସର୍ବାଧିକ ସୀମାରୁ ଅଧିକ ଜମି ଅଧିକାର କରିଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ତେଣୁ, ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ସରକାର ସେମାନଙ୍କ ବଡ଼ ପୁଅକୁ ସର୍ବାଧିକ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପୃଥକ ଏକକ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରି, ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିୟମ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅଧୀନରେ ଅତିରିକ୍ତ ଜମି ପୁଣି ଥରେ ଆବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ସରକାର ନିୟମ 9 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଭଳି ଜମିକୁ ବଜାର ମୂଲ୍ୟରେ ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି । ଆବେଦନପତ୍ର ଆହ୍ୱାନ କରିବା ପରେ, ପ୍ରଚଳିତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟର ସେମାନଙ୍କ ଦେୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଆବଣ୍ଟନ କରିବା ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲାପାଳ କିମ୍ବା ଉପନିବେଶ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ବିଷୟରେ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ଥାୟୀ ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ ।

ସେହି ସମୟରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ କ୍ଷମତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ନିୟମ 7 ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥିର ମୂଲ୍ୟ ହାରରେ ଜୁନ୍ 4,1981ର ଜି.ଏସ୍.ଆର୍. 20 ମାଧ୍ୟମରେ ଆବଣ୍ଟିତ ଜମିର ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ, ନିୟମ 9 ଅନୁଯାୟୀ ପୁଣି ଥରେ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ଆଉ କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ବଜାର ଦର ଅନୁସାରେ ସଂଶୋଧିତ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର କ୍ଷମତା ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ପାଖରେ ନଥିଲା । ସେହି ଯୁକ୍ତିକୁ ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ପି. ସଂଖ୍ୟା 85/88 ରେ ଥିବା ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏବଂ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 27, 1988 ମସିହାରେ ଗଠିତ ଖଣ୍ଡପୀଠ ସେହି ଯୁକ୍ତିର ସମର୍ଥନରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ ନିୟମ 7 ର ବ୍ୟତିରେକ ସଂଶୋଧିତ ବଜାର ଦର ସ୍ଥିର କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷମତା ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କର ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆଇନଗତ ନୁହେଁ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଜିଲାଳପାଳଙ୍କ ବିଜ୍ଞପ୍ତିକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଆସିଛି ।

ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ମଇ 9,1985 ମସିହାର ଆଦେଶ ସଂଖ୍ୟା F. 4 (6) Raj./Col./82 ରେ ପରିକଳ୍ପିତ ନୀତିର ପରିପ୍ରେକ୍ଷିରେ, ସାବାଳକ ପୁଅକୁ ସର୍ବାଧିକ ସୀମାଠାରୁ ଅଧିକ ଜମିର ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ସରକାର କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ କି ।ଯୁକ୍ତିର ସଠିକତାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ, ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ । ନିୟମ 7 ଆବଣ୍ଟିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଜମିର ମୂଲ୍ୟ ହାର ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ସରକାରଙ୍କୁ ଏହିପରି କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ:

"ସରକାର ଏହି ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆବଣ୍ଟିତ ଜମି ପାଇଁ କେଉଁ ହାରରେ ମୂଲ୍ୟ ଆଦାୟ କରାଯାଇପାରିବ ତାହା ସ୍ଥିର କରିବେ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଜମି ପାଇଁ ଏହିପରି ହାର ଭିନ୍ନ ହୋଇପାରେ ।

ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଛି, 4 ଜୁନ୍ 1981 ରେ ଜି. ଏସ୍. ଆର୍. 20 ରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଜମି ପାଇଁ ନିମ୍ନମତେ ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା:

କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା	*ଜମିର ପ୍ରକାର*	*ପ୍ରତି ବିଘା ପିଛା ସଂରକ୍ଷଣ ମୂଲ୍ୟ ଟଙ୍କାରେ*
1. ନେହରି	ବାରମାସୀ	1,225.00
2. ନେହରି	ଅଣ-ବାରମାସୀ	875.00
3. ବରାନୀ		437.50

ନିୟମ 9 ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମାମଲାରେ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଏବଂ ଏହିପରି ପାଠ କରାଯାଏ: -

"ଏହି ନିୟମରେ ଯାହା କିଛି ଥାଉନା କାହିଁକି, ସରକାର ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମାମଲା ଭାବରେ ଆବଣ୍ଟନ କରିପାରିବେ ।

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ସରକାର ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହି ନିୟମ ଅଧୀନରେ ଏକ ଶ୍ରେଣୀର ମାମଲା ପାଇଁ ଆବଣ୍ଟନ କ୍ଷମତା ଉପନିବେଶ ଆୟୁକ୍ତ କିମ୍ବା ଜିଲ୍ଲାପାଳ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ *ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିୟମ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ରହି* ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ ।" (ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

ସେହି କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ସରକାର 9.5.85 ତାରିଖରେ ଆଦେଶ ସଂଖ୍ୟା F. 4 (6) Raj./Col./92 ଜାରି କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ନିମ୍ନମତେ ପାଠ କରାଯାଏ:

ବିଷୟ: ରାଜସ୍ଥାନ ଉପନିବେଶ (ଗଙ୍ଗ କେନାଲ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜମିର ସ୍ଥାୟୀ ଆବଣ୍ଟନ ଏବଂ ବିକ୍ରୟ) ନିୟମ, 1956 ଅନୁଯାୟୀ ଆବଣ୍ଟନ ସୀମାଠାରୁ ଅଧିକ ଜମିର ଦଖଲ ଧାର୍ଯ୍ୟ ନିୟମ ।

....

ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟ ଉପରେ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ମୁଁ କହିବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ ରାଜସ୍ଥାନ ଉପନିବେଶ (ଗଙ୍ଗ କେନାଲ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜମିର ସ୍ଥାୟୀ ଆବଣ୍ଟନ ଏବଂ ବିକ୍ରୟ) ନିୟମ, 1956 ଅନୁଯାୟୀ ଆବଣ୍ଟନ ସୀମାଠାରୁ ଅଧିକ ଜମିର ଦଖଲ, ଯାହା ଅସ୍ଥାୟୀ କୃଷକଙ୍କ ଦଖଲରେ ଅଛି, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ତାଙ୍କ ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ,/ଉକ୍ତ ବିଧିର ନିୟମ 9 ଅନୁଯାୟୀ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

(1) ଏପରି ଅସ୍ଥାୟୀ ଚାଷ ଚୁକ୍ତି ପତ୍ରଧାରୀ, ଯାହାଙ୍କ ଦଖଲରେ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆବଣ୍ଟିତ ଜମିଠାରୁ ଅଧିକ ବଳକା ଜମି ରହିଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଦେଶରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ନିୟମ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥାୟୀ ଆଧାରରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଅତିରିକ୍ତ ଜମି ଆବଣ୍ଟିତ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ।

(2) ସର୍ବାଧିକ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅତିରିକ୍ତ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ *ପ୍ରଚଳିତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ।*"(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ସର୍ତ୍ତ 3 ଏବଂ 4 ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଦେୟ ପଦ୍ଧତି ସହିତ ଜଡିତ । ତଦନୁସାରେ, ଆବେଦନପତ୍ର ଆହ୍ୱାନ କରି ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିଥିଲେ । ସେଥିରେ ସେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ନିୟମ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଆଧାରରେ ସର୍ବାଧିକ ଆବଣ୍ଟିତ ସୀମାର ଜମି ଆବଣ୍ଟନ ଏବଂ ନିୟମିତକରଣ ପାଇଁ ସରକାର ନିଷ୍ପତି ନେଇଛନ୍ତି, ତାହାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନିୟମ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି:

ଆବଣ୍ଟନ ସୀମା

"ଉପରୋକ୍ତ 1956 ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ସ୍ଥାୟୀ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯିବା ପରେ, ବଳକା ଜମିର ଅସ୍ଥାୟୀ ଚାଷ ଚୁକ୍ତି ଧାରୀଙ୍କୁ ବଜାର ଦରର ସର୍ବାଧିକ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯିବ ଏବଂ ଏପରି ଆବଣ୍ଟନ କରାଯିବା ପରେ ଏବଂ ଜମି ବଳକା ହେବା ପରେ, ସେହି ଜମି ତାଙ୍କ ସାବାଳକ ପୁଅମାନଙ୍କୁ ବଜାର ଦରରେ ସର୍ବାଧିକ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ପୃଥକ ଏକକ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରି ଆବଣ୍ଟନ କରାଯିବ।

ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ନିୟମ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୁହେଁ ଏବଂ ତେଣୁ ତାକୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି।

ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ଯୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ନିୟମ 7 ଦ୍ୱାରା ସରକାରଙ୍କୁ ଆବଣ୍ଟିତ ଜମିର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି ଯେଉଁଥିରେ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆବଣ୍ଟିତ ଜମି ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟ ଆଦାୟ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ନିୟମ 7 ଅନୁଯାୟୀ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଜମି ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଦର ମଧ୍ୟ ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଛି । ନିୟମ 9 ହେଉଛି ନିୟମାବଳୀ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ତେଣୁ, ସେହି ନିୟମ ଅଧୀନରେ ହେବାକୁ ଥିବା ଯେକୌଣସି ଆବଣ୍ଟନ ମଧ୍ୟ ନିୟମ 7 ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିବା ମୂଲ୍ୟର ହାରକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବ । ତେବେ, ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବିଧିର ପ୍ରୟୋଗରେ, ନିୟମ 7 ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାକୁ ବାଦ୍ ଦିଆଯାଇଛି । ନିୟମ 9 ସରକାରଙ୍କୁ ଅସ୍ଥାୟୀ ପଟ୍ଟାଧାରୀ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ସାବାଳକ ପୁଅଙ୍କ ସମେତ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମାମଲା ଭାବରେ ଆବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିୟମ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅଧୀନରେ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ମଇ 9,1985 ରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶରେ ଏକ ସର୍ତ୍ତ ରହିଛି ଯେ ସର୍ବାଧିକ ସୀମାଠାରୁ ଅଧିକ ଅତିରିକ୍ତ ଜମିର ଆବଣ୍ଟନକାରୀ, ପ୍ରଚଳିତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଚଳିତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟର ଏହି ସ୍ଥିରିକରଣ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ଷମତା ବାହାରେ ଅଟେ । ଯୁକ୍ତିକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାଯାଇନାହିଁ । ଯେପରି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି, ସରକାର ନିଜେ ସାବାଳକ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଅତିରିକ୍ତ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଗୋଟିଏ ସର୍ତ୍ତ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଚଳିତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ, ଯାହା ଅଧୀନରେ ଅତିରିକ୍ତ ଜମିର ଆବଣ୍ଟନ ମଧ୍ୟ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ କିମ୍ବା ଉପନିବେଶ ଆୟୋଗ ଦ୍ୱାରା କରାଯିବ । ତେଣୁ ପ୍ରଚଳିତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା, ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ଏକ ସର୍ତ୍ତ ଅଟେ । ଜିଲ୍ଲାପାଳ ନିଜେ କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିନଥିଲେ । ସରକାର ନିଜେ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳର ପ୍ରଚଳିତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏକ ସମିତି ଗଠନ କରିଥିଲେ ଯାହା ସେହି ତରଫରୁ ପ୍ରଚଳିତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିଥିଲା ଏବଂ ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଆହ୍ୱାନ କରୁଥିବା ଅଧିସୂଚନା ସହିତ ଏହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା ।

ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି କାରଣ ସରକାର ସେହି କ୍ଷମତା ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ନିୟମ 7 ହେଉଛି କ୍ଷମତାର ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ସ ଯାହା ଅଧୀନରେ ସରକାର ଆବଣ୍ଟିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଜମିର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବାର କ୍ଷମତା ସଂରକ୍ଷିତ ରଖିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ନିୟମ 9 ଅନୁଯାୟୀ ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବାର କ୍ଷମତା ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ ନିୟମାବଳୀକୁ ପଢ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ମତ ସଠିକ ନୁହେଁ । ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବିଧିର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା, ନିୟମ 9, ନିୟମ 7 ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାକୁ ବାଦ ଦେଇଛି ଏବଂ ସରକାରଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମାମଲା କିମ୍ବା ମାମଲାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଧାରା ଭାବରେ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି ।ଏହି ସର୍ତ୍ତ ସରକାରଙ୍କୁ ଏପରି ନିୟମ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅଧୀନରେ ଏପରି ଆବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ପ୍ରଚଳିତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟର ଦେୟର ଏକ ସର୍ତ୍ତ ଗୋଟିଏ ଥିଲା । ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଯାହା କରିଥିଲେ ତାହା କେବଳ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରଚଳିତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟର ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଅମଲା ସ୍ତରୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା । ସେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ କରିନଥିଲେ । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କଲେ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ଯେ ନିୟମ 9 ଅନୁଯାୟୀ ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ସରକାରଙ୍କ କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ ।

ଏହା ପରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ କିଶନ ସିଂ ଇତ୍ୟାଦି, ଇତ୍ୟାଦି [1992] 3 ଏସସିଆର 748 ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 23 ରେ ସମାନ କ୍ଷମତା ବିଷୟରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁପାତ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଲାଗୁ ହେବ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ କୌଣସି ଦୃଢତା ନାହିଁ । ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ସରକାର ନିୟମ 23 ଅନୁଯାୟୀ ମୂଲ୍ୟ

ସ୍ଥିର କରିସାରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାର ଦେୟ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପରେ ଏହାକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ଯେହେତୁ ସରକାର ପୂର୍ବରୁ ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିସାରିଛନ୍ତି ଏବଂ କୃଷକମାନଙ୍କଠାରୁ ପରିମାଣ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ପୁନଃ ମୂଲ୍ୟ ସଂଶୋଧନ କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ। ତେଣୁ, ଏହି ଅନୁପାତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଭେଦନୀୟ ଅଟେ ଏବଂ ଏହି ମାମଲାରେ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଏହାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନଗୁଡିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ଓଲଟାଇ ଦିଆଗଲା ଏବଂ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ବୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।